

OVERHEIDSINFORMATIE OVER CRIMINALITEIT, CRIMINALITEITSBEHEERSING EN DE BREDERE VEILIGHEIDSTHEMATIEK VI

J. Van Kerckvoorde¹

Naar jaarlijkse gewoonte² publiceren we een keuze uit in de Kamer, de Senaat en de Vlaamse Raad beantwoorde parlementaire vragen over criminaliteit, criminaliteitspreventie, over de beteugeling van criminaliteit, ordehandhaving en de bredere veiligheidsthematiek. Deze bijdrage slaat op het jaar 1993.³ Zoals gebruikelijk worden alleen die antwoorden opgenomen die gekwantificeerde informatie bevatten, die voldoende volledig zijn en niet een louter lokale draagwijdte hebben.

Algemeen

1. JUSTITIEBEGROTING

Vragen nummers 484 en 495 van de Heer KUIJPERS, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Senaat, 72, 3695-3696.

Het budget van het Ministerie van Justitie werd van 21,4 miljard frank in 1988 opgetrokken tot 30 miljard frank in 1993.

2. VEILIGHEIDSCONTRACTEN

Vraag nr. 271 van de Heer VAN HOOLAND, beantwoord door de Minister van Binnenlandse Zaken, *Vr. en Antw.*, Senaat, 57, 2790-2791.

De minister sloot in de loop van december 1992 met twaalf steden en gemeenten veiligheidscontracten af. Zij zijn jaarlijks herzienbaar, maar lopen in beginsel tot 31 december 1996.

In ruil voor een aantal door die gemeenten te nemen initiatieven stelt de nationale overheid jaarlijks een financiële bijdrage te hunner beschikking. Voor de gemeenten uit het Brusselse en Waalse Gewest (tien van de twaalf) is ook het Ge-

1. Gewoon hoogleraar aan de K.U. Leuven, Rechtsfaculteit.

2. Zie *Panopticon*: afleveringen 10 (1989) 3, 274-289; 11 (1990) 2, 158-174; 12 (1991) 3, 260-269; 13 (1992) 3, 264-281; 14 (1993) 3, 248-267.

3. Geëxcerpeerd werden de eind 1992 en de in 1993 gepubliceerde vragen en antwoorden van de Kamer (1992-93, nrs. 39, 14 december 1992 t.e.m. 77, 1993-94, nrs. 78 t.e.m. 87, 20 december 1993), de Senaat (nrs. 35, 15 december 1992 t.e.m. 88, 28 december 1993) en de Vlaamse Raad (1992-93, nr. 4, 14 december 1992 tot 1993-94, nr. 4, 13 december 1993). Met dank aan de dienst Overheidspublicaties van de centrale bibliotheek van de K.U. Leuven, voor de signaleringen.

west deelnemende partij en financier. In het antwoord worden ook een aantal aan de gemeenten opgelegde verplichtingen vermeld, waaronder: de oprichting van een consultatieve preventieraad, de aanstelling van een preventieambtenaar, het afsluiten van samenwerkingsakkoorden met de lokale rijkswachteenheden, het organiseren van het vijfhoeksoverleg.

Criminaliteitsvormen en riskant gedrag

3. AUTODIEFSTAL

Vraag nr. 282 van de Heer VAN VAERENBERGH, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Kamer, 69, 6513-6414.

In 1992 werden 31.313 voertuigen als gestolen geregistreerd. Het merendeel (70,7%) van de feiten gebeurde in de provinciehoofdsteden. Daarnaast worden ook Charleroi (9,8% van de diefstallen), Nijvel (2,6%) en Leuven (2,3%) vermeld als steden waar het aantal autodiefstallen opmerkelijk groot zou zijn. Het antwoord vermeldt verder de aantallen van 1989 tot 1992 teruggevonden voertuigen, echter zonder voor de eerste drie jaren het aantal diefstallen aan te duiden. Uitgezet ten aanzien van het aantal in 1992 gestolen voertuigen vormen de 17.451 in dat jaar teruggevonden voertuigen 55,7% van het basiscijfer. Maar allicht waren een aantal vragen van de teruggevonden auto's vóór 1992 gestolen, en zal anderzijds na 1992 nog een aantal van dat jaar ontvreemde voertuigen teruggevonden zijn.

4. KUSTCRIMINALITEIT

Vraag nr. 321 van de Heer ANNEMANS, beantwoord door de Minister van Binnenlandse Zaken, *Vr. en Antw.*, Kamer, 63, 5816-5817.

Volgende tabel geeft een beeld van criminaliteit aan de kust, voor de periode 1 juli tot 31 augustus in de jaren 1987 tot en met 1992. De tellingen gebeurden op grond van het aantal in de *rijkswacht*districten Brugge, Oostende en Veurne opgestelde eenvormige formulieren.

Kust: diefstallen 1 juli – 31 augustus

<i>Feit</i>	<i>1987</i>	<i>1988</i>	<i>1989</i>	<i>Jaar 1990</i>	<i>1991</i>	<i>1992</i>
Diefstal in/uit voertuigen	450	449	434	451	580	529
Diefstal van voertuigen en nummerplaten	172	137	330	352	341	288
Diefstal in woningen (appartement/villa)	121	181	201	188	285	584
Totaal	743	767	965	991	1.206	1.401

5. ZAKKENROLLERIJ

Vraag nr. 226 van de Heer VAN BELLE, beantwoord door de Minister van Binnenlandse Zaken, *Vr. en Antw.*, Senaat, 55, 2662-2663.

De politiestatistieken van de stad Gent vermelden voor het jaar 1990 351 gevallen van zakkenrollerij, voor 1991 460 en voor 1992 338. Het aandeel van de stad Gent ten opzichte van de nationale cijfers bedraagt voor het jaar 1990 3,8% en het jaar daarop 3,4%.

De minister vermeldt dat in de meeste grootsteden specifieke campagnes tegen het zakkenrollen gevoerd werden, dat in bepaalde steden gespecialiseerde politie-eenheden bestaan en dat ook de provinciale commissies voor de voorkoming van misdadigheid aandacht aan de preventie van zakkenrollerij gaven.

6. DIEFSTALLEN

Vragen nummers 316, 314 en 315 van de Heer VAN WALLEGHEM, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Senaat, 76 en 77, 3932-3933, respectievelijk 3983-3985.

De minister verstrekt volgende cijfers over het aantal geregistreerde misdrijven:

*Aantal geregistreerde misdrijven**

	<i>Zware diefstal**</i>		<i>Diefstal uit personenauto's</i>	
	<i>1991</i>	<i>1992</i>	<i>1991</i>	<i>1992</i>
Nationaal	75.017	75.364	66.777	58.898
Brussel (Hoofdstedelijk Gewest)	9.347	10.165	21.164	16.216
Groot-Antwerpen	5.712	6.095	3.835	3.940

* De minister vermeldt geen bron, maar het betreft tellingen door de rijkswacht, op grond van eenvoudige formulieren die zij ook van gerechtelijke politie en gemeentepolitie ontvingt.

** Diefstallen met braak, inklimming en/of valse sleutels.

7. VERKRACHTING

Vraag nr. 139 van Mevrouw HERZET, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Senaat, 44, 1946-1948.

Zich op rijkswachtgegevens baserend verstrekt de minister volgende informatie: in 1990 werden 772 verkrachtingen vastgesteld, in 1991 820. Het aantal gekende daders beliep 617 respectievelijk 667, en het aantal slachtoffers 759 en 847, waarvan 688 respectievelijk 793 slachtoffer waren van een voltrokken misdrijf. Het aantal onopgeloste verkrachtingen beliep in 1990 172, in 1991 199. Van de meeste daders waren ook de leeftijd en de nationaliteit gekend: in beide jaren was ongeveer 87% meerderjarig, 10% was tussen 16 en 18 jaar en 2% minder dan 16 jaar. Zowat 92% had een Europese nationaliteit, waarvan 80% Belgen. Zowat 90% van de slachtoffers was vrouw. Van de vrouwen was ongeveer de helft minder-, de helft meerderjarig. Bij mannelijke slachtoffers ging het in meer dan vier gevallen op vijf om minderjarigen.

De rijkswacht heeft 21 gespecialiseerde diensten voor zedenmisdrijven, waarbinnen 40 personen zich voltijds, en 29 deeltijds met zedendossiers inlaten. Er zijn daarnaast ook een aantal niet-gespecialiseerde diensten en andere eenheden met dergelijke taken belast.

De minister meldt dat politie en rijkswacht bijzondere zorg zullen besteden aan de opvang van de slachtoffers van zedenmisdrijven. Dit zal via een verhoogde bekwaamheid en een verbetering van de materiële omstandigheden en procedure gebeuren. In de mate van het mogelijke zal in elk parket een magistratuur speciaal belast worden met de gevallen van seksuele agressie.

8. VOETBALWEDSTRIJDEN: HOOLIGANISME

Vraag nr. 349 van de Heer STANDAERT, beantwoord door de Minister van Binnenlandse Zaken, *Vr. en Antw.*, Kamer, 57, 5205-5206.

Tijdens de eerste helft van het voetbalseizoen 1991-1992 verliepen 52,4% van de wedstrijden met harde kern(en) van supporters bij een of beide ploegen zonder incidenten. Tijdens de eerste helft van het voetbalseizoen 1992-1993 was dat het geval bij 57,4% van zulke wedstrijden.

De minister verstrekt wat aanvullende informatie en maakt melding van de registratie en analyse van hooliganisme en van de daarmee verbonden politieactiviteit in het raam van het wetenschappelijk steunpunt van zijn departement.

Vraag nr. 374 van Mevrouw DILLEN, beantwoord door de Minister van Binnenlandse Zaken, *Vr. en Antw.*, Kamer, 61, 5605-5607.

De minister vermeldt dat voor het voetbalseizoen 1991-1992 gemiddeld 23% van de wedstrijden vooraf door minstens een van de betrokken politiekorpsen als risicowedstrijd beschouwd werd. In eerste nationale afdeling was dat het geval voor 101 wedstrijden op 306 (33%).

De totale prijs van de personeelskost van de politiediensten wordt, voor dat seizoen, op zowat 222 miljoen frank geraamd.

9. GEBRUIK VAN ALCOHOL, TABAK, VERBODEN DRUGS

Vraag nr. 250 van de Heer STANDAERT, beantwoord door de Minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu, *Vr. en Antw.*, Kamer, 68, 6473-6476.

In de Vlaamse Gemeenschap zouden, op 17-jarige leeftijd, 13% van de meisjes en 23% van de jongens dagelijks roken. Op die leeftijd gebruikten 31% van de meisjes en 74% van de jongens minstens eenmaal per week alcohol. 1,3% van de jongeren tussen 14 en 18 jaar gebruikt regelmatig (verboden) drugs. In de Franse Gemeenschap rookt 20% van de zeventienjarige meisjes en 27% van de even oude jongens minstens eenmaal per week. 18% van de jongens van die leeftijd was meer dan tien keer dronken: 19% van de meisjes meer dan twee maal, 2,9% van de jongeren tussen 14 en 18 jaar gebruikt er regelmatig drugs.

10. DRUGGEBRUIK EN DRUGHANDEL: VERVOLGINGEN EN DETENTIE

Vraag nr. 109 van de Heer DE MOL, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Kamer, 75, 7208-7209.

In 1992 werden in de Belgische gevangenissen 19.058 personen opgesloten, van wie 2.191 (11,4%) wegens een inbreuk op de drugwetgeving. Op 30 oktober 1992 waren 1.814 personen wegens drugfeiten gedetineerd, dit is: 26,7% van de penitentiaire bevolking. Landelijke gegevens over de vervolgingen voor drugmisdrijven waren niet beschikbaar. In het antwoord wordt wel vermeld dat van de 219.022 strafzaken die in 1992 bij het parket van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel geregistreerd zijn, 5.074 zaken (2,3%) betrekking hadden op misdrijven tegen de wetgeving inzake verdovende middelen.

Vraag nr. 72 van de Heer LENFANT, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Senaat, 72, 3691-3692.

Op 22 juni 1993 verbleven in de strafinrichtingen 7.441 personen gedetineerden. 14,4% (1.163 personen) was gedetineerd wegens het plegen van verscheidene strafbare feiten, waaronder (ook) het gebruik van of handel in drugs.

11. VERSLAAFDEN AAN ILLEGALE DRUGS, GENEESMIDDELEN EN ALCOHOL: KOSTPRIJS REVALIDATIE

Vraag nr. 204 van de Heer VAN DEN EYNDE, beantwoord door de Minister van Sociale Zaken, *Vr. en Antw.*, Kamer, 87, 8389-8390.

De kosten van diverse vormen van medische zorgverlening kunnen niet specifiek naar de verslaafdengroep toe worden berekend. Wel sloot het RIZIV overeenkomsten met – op het ogenblik van het antwoord van de minister – veertien inrichtingen die zich uitsluitend richten op de validatie van verslaafden aan illegale drugs, medicatie en alcohol. De uitgaven voor die inrichtingen worden in volgende tabel vermeld.

Uitgaven RIZIV centra voor revalidatie van verslaafden

<i>Jaar</i>	<i>Bedrag</i>
1988	136.243.509
1989	146.210.167
1990	190.437.561
1991	217.039.187
1992	329.714.948
1993*	164.253.363

* Eerste semester

12. VERVOLGINGEN INZAKE HORMONEN

Vraag nr. 207 van de Heer CAUDRON, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Kamer, 73, 7004-7006.

Onderstaende tabel vermeldt het aantal zaken met betrekking tot personen of organisaties, verdacht van het illegaal toedienen of verhandelen van hormonale producten of produkten met hormonale werking, behandeld door respectievelijk de rechtbanken van eerste aanleg en de hoven van beroep (deze laatste zijn tussen haakjes vermeld). In het antwoord worden de cijfers per rechtbank verstrekt.

Hormonen

	<i>Zaken in het rechtsgebied van het Hof van Beroep van</i>									
	<i>Gent</i>		<i>Antwerpen</i>		<i>Luik</i>		<i>Brussel</i>		<i>Bergen</i>	
1988	73	(13) ¹	39	(17)	6	(0)	0	(0)	1	(0)
1989	143	(25)	18	(21)	6	(0)	0	(0)	0	(0)
1990	159	(29)	8	(11)	9	(0)	44	(0)	2	(0)
1991	90	(45)	29	(8)	1	(0)	106	(0)	0	(0)
1992	89	(20)	20	(9)	1	(0)	115	(0)	5	(0)
Totaal	554	(152)	114	(66)	23	(0)	265	(0)	8	(0)

1. Cijfers rechtbanken van eerste aanleg. Tussen haakjes de cijfers voor de hoven van beroep zelf.

Voor zestien arrondissementen wordt (naar deze arrondissementen gedifferentieerde) informatie over de afloop van het rechtsgeding gepubliceerd. Het gaat om 609 uitspraken, waarvan 108 vrijspraken (17,7%). De 501 veroordelingen gaven aanleiding tot volgende straffen: 363 (72,5%) alleen geldboete, 135 (26,9) geldboete en vrijheidsstraf, 3 (0,6%) alleen vrijheidsstraf. Door de Hoven van Beroep van Gent en van Antwerpen werden 382 vonnissen geveld, waaronder 28,3% vrijspraken. Van de 274 schuldigverklaringen leidden er 69,9% tot een geldboete, 15,7% tot een geldboete met vrijheidsstraf en 16,4% tot alleen een vrijheidsstraf.

Volgens de minister wordt in deze zaken enkel om redenen die verband houden met problemen rond de bewijsvoering geseponeerd.

In het rechtsgebied van het Hof van Beroep van Gent werden 39 personen, in dat van Luik 2 personen onder aanhoudingsmandaat geplaatst.

13. ILLEGAAL VERBLIJF IN HET LAND

Vraag nr. 95 van de Heer DE MAN, beantwoord door de Minister van Binnenlandse Zaken, *Vr. en Antw.*, Kamer, 51, 4321-4322.

In 1992 werd de dienst Vreemdelingenzaken gecontacteerd voor 10.338 die in het Rijk gecontroleerd werden en die zich illegaal in het land bevonden. Zij ontvingen een bevel om het grondgebied te verlaten of werden met het oog op hun repatriëring opgesloten. Het aantal effectief gerepatriëerde vreemdelingen bedraagt 974. Verhoudingsgewijs de meeste gerepatriëerden verlieten ons land voor Polen.

Politiediensten, bewakingsondernemingen, wapenbezit

14. RIJKSWACHT: EFFECTIEVEN

Vraag nr. 327 van de Heer KULPERS, beantwoord door de Minister van Binnenlandse Zaken, *Vr. en Antw.*, Senaat, 75, 3896-3898.

Het aantal personeelsleden van het operationeel korps van de rijkswacht bedroeg op 1 januari 1991 15.220 personen, 1 jaar later 15.356 personen en het daarop volgende jaar 14.969. Het operationeel rijkswachteffectief is bij wet vastgesteld op 15.390 eenheden: het deficit op 1 januari 1993 bedroeg bijgevolg 2,7% (421 personen). Gezien om en bij de 800 rijkswachters van het operationeel korps tewerkgesteld worden in administratieve en lokale functies, belooft het werkelijke tekort van het operationeel korps 8% (1.250 personen).

15. POLITIE: PERSONEELSFORMATIE, TEKORTEN

Vraag nr. 351 van de Heer DE MAN, beantwoord door de Minister van Binnenlandse Zaken, *Vr. en Antw.*, Kamer, 71, 6841-6843.

Op 1 januari 1992 waren op een totaal van 18.758 voorziene gemeentelijke politieambtenaren 2.740 betrekkingen niet ingevuld. Een derde daarvan dient in de 19 gemeenten van de Brusselse agglomeratie te worden gesitueerd.

Vraag nr. 456 van de Heer CLERFAYT, beantwoord door de Minister van Binnenlandse Zaken, *Vr. en Antw.*, Kamer, 71, 6846-6847.

Met betrekking tot de personeelsformatie en de reële personeelsbezetting verstrekt de minister voor vijf steden volgende cijfers:

Gemeentepolitie grootsteden: effectieven

Stad	Organiek	Formatie	
		f	%
Antwerpen	1.746	1.724	98,7
Gent	749	799	106,7*
Luik	918	800	87,1
Charleroi	728	620	85,2
Namen	221	168	76,0

* De organieke sterkte werd pas verminderd.

16. VROUWEN BIJ DE POLITIEDIENSTEN

Vraag nr. 433 van de Heer STANDAERT, beantwoord door de Minister van Binnenlandse Zaken, *Vr. en Antw.*, Kamer, 65, 6051-6053.

Met verwijzing naar de studie 'Feedback van morfologische gegevens van de politiediensten' van de Algemene Rijkspolitie meldt de minister dat er op 1 januari 1992 bij de gemeentepolitie 1.048 vrouwelijke politieambtenaren in dienst waren,

dit is: 6,5% van het totale effectief. Bij de rijkswacht waren er op dat ogenblik 80 vrouwelijke personeelsleden, of: 0,5% van het totale rijkswachterseffectief. De minister verwijst naar verscheidene recente initiatieven tot verhoging van het aantal vrouwen bij de politiediensten.

17. GEMEENTEPOLITIE: PERMANENTIE

Vraag nr. 327 van de Heer KUIJPERS, beantwoord door de Minister van Binnenlandse Zaken, *Vr. en Antw.*, Senaat, 75, 3896-3898.

Van de 585 gemeenten hebben er 11 niet geantwoord op een informatievraag in verband met de permanenties. Van de 574 die wèl antwoordden beschikken 16% over een eigen permanentiesysteem van 24 uur: dit is met werkelijke aanwezigheid van agenten op het open zijnde centrale commissariaat. Drie procent heeft een permanentiesysteem in samenwerking met andere korpsen van gemeentepolitie, 7% in samenwerking met de rijkswacht. In 74% is er geen permanentie. In het antwoord van de minister worden deze cijfers gedifferentieerd naar provincie.

18. DOOD POLITIEAGENTEN

Vraag nr. 218 van de Heer ANNEMANS, beantwoord door de Minister van Binnenlandse Zaken, *Vr. en Antw.*, Kamer, 41, 3117-3118.

Tijdens de uitoefening van hun dienst werden de jongste vijf jaren – het antwoord werd op 4 januari 1993 verstrekt – zeven politieagenten en rijkswachters gedood door opzettelijke geweldpleging.

19. RIJKSWACHT: POLITIE OP HET WEGVERKEER

Vraag nr. 251 van de Heer ANSOMS, beantwoord door de Minister van Binnenlandse Zaken, *Vr. en Antw.*, Kamer, 3491.

Onderstaande tabel illustreert het aantal vaststellingen van verkeersinbreuken. De cijfers zijn tot de rijkswacht beperkt.

Verkeersinbreuken vastgesteld door de rijkswacht

Inbreuken op het verkeersreglement				
Gewone overtredingen, proces-verbaal radar	39.407	33.587	15.036	8.560
Gewone overtredingen, andere	196.916	200.824	186.605	161.573
Zware overtredingen, proces-verbaal radar	233.360	310.972	287.466	290.448
Zware overtredingen, andere	129.681	153.013	153.874	160.139
Verkeersinbreuken:				
andere dan inbreuken op het verkeersreglement	51.567	54.389	54.217	55.537
Totaal	650.091	752.785	697.198	676.257
Proces-verbaal van waarschuwing	198.409	184.957	184.954	167.612
Algemeen totaal	849.340	937.742	882.152	843.869
Aandeel zware overtredingen t.o.v. alle processen-verbaal	42,7%	49,5%	50,0%	53,4%

20. RIJKSWACHT: ADEMTESTEN EN BLOEDPROEVEN

Vraag nr. 202 van de Heer VAES, beantwoord door de Minister van Binnenlandse Zaken, *Vr. en Antw.*, Senaat, 43, 2525-2528.

De minister verstrekt per provincie en voor de jaren 1991 en 1992 het aantal door de rijkswacht uitgevoerde ademtesten.

Aantal uitgevoerde ademtesten per provincie (1991-1992 – Rijkswacht)

	<i>Bij een verkeersongeval</i>		<i>Bij automobilisten</i>		<i>Bij personen die aanstalten maakten om een wagen te besturen</i>		<i>Totaal</i>	
	<i>1991</i>	<i>1992</i>	<i>1991</i>	<i>1992</i>	<i>1991</i>	<i>1992</i>	<i>1991</i>	<i>1992</i>
Brabant	6.317	4.185	11.539	8.851	627	376	18.483	13.412
Antwerpen	4.723	3.382	11.802	7.401	606	392	17.131	11.175
Limburg	3.293	2.698	7.814	5.374	438	283	11.545	8.355
Oost-Vlaanderen	6.127	4.391	16.577	10.788	750	534	23.454	15.713
West-Vlaanderen	5.472	3.837	14.678	9.094	536	400	20.686	13.331
Henegouwen	8.554	6.228	17.171	15.482	751	690	26.476	22.400
Namen	3.495	2.521	11.284	6.517	315	231	15.094	9.269
Luik	5.087	3.504	8.723	5.000	720	458	14.530	8.962
Luxemburg	2.665	2.293	11.604	12.852	927	822	15.196	15.967
Andere	80	109	722	597	73	130	875	836
Nationaal cijfer	45.813	33.148	111.914	81.956	5.743	4.316	163.470	119.420

Het antwoord bevat ook informatie over het aantal bloedafnames ter controle van de positieve ademtesten. Voor 1992 zijn deze cijfers tot de eerste negen maanden van het jaar beperkt. Er werden geen bloedstalen genomen bij personen die wel positief reageerden op de ademtest, maar die niet daadwerkelijk aan het sturen waren.

Aantal bloedafnames ter controle van de positieve ademtesten per provincie [(1991-1992 (januari-september – Rijkswacht))]

	<i>Bij een verkeersongeval</i>		<i>Bij automobilisten</i>		<i>Totaal</i>	
	<i>1991</i>	<i>1992</i>	<i>1991</i>	<i>1992</i>	<i>1991</i>	<i>1992</i>
Brabant	925	647	992	845	1.917	1.492
Antwerpen	764	564	1.075	854	1.839	1.418
Limburg	412	265	645	483	1.057	748
Oost-Vlaanderen	837	617	906	682	1.743	1.299
West-Vlaanderen	867	657	1.083	758	1.950	1.415
Henegouwen	868	670	1.168	902	2.036	1.572
Namen	354	232	317	250	671	480
Luik	616	480	589	383	1.205	863
Luxemburg	281	246	473	388	754	634
Andere	36	34	308	182	344	216
Nationaal cijfer	5.960	4.412	7.556	5.727	13.516	10.139

21. RIJKSWACHT: RECHTSZAKEN

Vraag nr. 135 van de Heer STANDAERT, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Kamer, 51, 4302-4303.

Van 1981 tot en met 1990 werden 511 rijkswachters voor een militaire rechtbank gedaagd. De cijfers per jaar schommelen van 36 tot 78 (gemiddeld: 51). De laatste vier jaren liggen zij relatief laag.

22. RIJKSWACHT: GERECHTELIJKE GEGEVENS COMPUTER

Vraag nr. 231 van de Heer VAN DIENDEREN, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Kamer, 72, 6942-6945.

In de door de rijkswacht beheerde computer met gerechtelijke informatie is, onder meer, volgende informatie opgeslagen:

Rijkswachtcomputer: inhoud bestanden

<i>Bestandsnamen</i>	<i>1991</i>	<i>November</i>	<i>1992</i>
Personen:			
1. Verdachten (daders)	491.999		403.776
2. Niet-verdachten (niet-daders):			
– te volgen personen	5.535		1.874
– op te sporen personen	31.536		36.706
Algemeen totaal personen	529.070		442.356
Ontzetting uit het recht tot sturen	7.980		2.762
Voertuigen	199.989		219.218
Voorwerpen	611.942		674.582
Te volgen plaatsen	5.073		5.184
Feiten	2.601.586		2.300.089

Voor de registratie van een persoon als dader is het bestaan van een binding met een concrete misdaad of wanbedrijf vereist. Er moeten convergerende getuigenissen, materiële bewijzen of vaststellingen op heterdaad voorhanden zijn. Een 'te volgen persoon' wordt geregistreerd indien er 'een binding is met een reden van verdenking dat de betrokkene in aanmerking komt voor het plegen van zware criminaliteit'. Een 'op te sporen persoon' is iemand tegenover wie een gerechtelijke plicht uitgevoerd moet worden en die het voorwerp van een seining in het Centraal signalementenblad of van een opsporingsbericht vormt. Het mag niet om een als 'dader' of als 'te volgen persoon' gekwalificeerd individu gaan. Het voertuigenbestand omvat de gestolen of verduisterde voertuigen, de voertuigen betrokken bij een strafbaar feit, de voertuigen ingeschreven op naam van – of gebruikt door – een te volgen of op te sporen persoon (al dan niet dader) en de voertuigen die het voertuig uitmaken van een nationaal of internationaal opsporingsbericht. Het bestand 'voorwerpen' omvat alle voorwerpen met een criminele binding. De geregistreerde feiten moeten behoren tot een limitatief bepaalde lijst van misdrijven. Een 'te volgen plaats' is elke plaats waar 'te volgen daders' en/of 'te volgen personen'

gewoonlijk samenkomen of waar gevaarlijke crimineel belangrijke 'feiten' worden gepleegd.

De minister weidt voorts uit over beslissingsbevoegdheden inzake de te registreren gegevens, over de coördinatie met het informatiesysteem van de gerechtelijke politie en over de verantwoordelijkheid voor de inhoud en het beheer van de bestanden.

23. VOETBALWEDSTRIJDEN

Vraag nr. 256 van de Heer VISEUR beantwoord door de Minister van Binnenlandse Zaken, *Vr. en Antw.*, Kamer, 42, 3225-3226.

Onderstaande tabel geeft een overzicht van de inzet van politiemacht bij voetbalwedstrijden, voor de belangrijkste competities.

Ordehandhaving bij voetbalwedstrijden

<i>Inzet politiediensten</i>	<i>Eerste nationale afdeling</i>	<i>Tweede nationale afdeling</i>	<i>Beker van België</i>	<i>Internationaal</i>	<i>Totaal</i>
Duur van de ordedienst (gemiddelde)	1.926 (6u19)	816 (3u24)	386 (5u51)	199 (11u42)	3.227 u/ 443 werkdagen
Prestatie van de politiediensten in manuren (gemiddelde)	141.337 (470)	8.320 (36)	28.497 (432)	44.475 (2.616)	222.629 (360)
Totaal geraamde kostprijs:					222.629.300 F.

24. OPHELDERINGSPERCENTAGES

Vraag nr. 478 van de Heer KUIJPERS, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Senaat, 87, 4532-4533.

De vraagsteller vroeg voor de twaalf EG-lidstaten de ophelderingsgraad van misdrijven en de seponeringscijfers. Het is volgens de minister niet mogelijk betrouwbare en vergelijkbare cijfers over de ophelderings- en seponeringsgraad van misdrijven binnen de lidstaten te geven. Een vergelijking van de statistieken zou tot een vertekend beeld leiden, onder meer door: de verschillende definities, de gehanteerde definities van het begrip opheldering, de coderingsmethodes van de statistieken, de werklast en de sterkte van de verschillende betrokken politiediensten, enz. Wanneer men in ons land dezelfde statistische criteria zou aanwenden als, bijvoorbeeld, in Duitsland, zou het ophelderingspercentage voor België gevoelig hoger liggen.

25. BEWAKINGSDIENSTEN

Vragen nummers 300 en 301 van de Heer COVELIERS, beantwoord door de Minister van Binnenlandse Zaken, *Vr. en Antw.*, Kamer, 50, 4231-4233.

Zeventien bewakingsondernemingen en 5 interne bewakingsdiensten bekwamen een vergunning conform artikel 2 van de Wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten.⁴ Geen enkele daarvan beschikt voor zijn personeel over een door het Ministerie van Binnenlandse Zaken af te leveren identificatiekaart.

Voor de periode van 29 mei 1991 (datum van de inwerkingtreding van de wet) tot 31 december 1992 werden 32 controles uitgevoerd. Zij gaven aanleiding tot de opstelling van 14 processen-verbaal. Er werden 24 inbreuken ter kennis van de gerechtelijke overheden gebracht. De uitoefening van activiteiten als bewakingsonderneming of veiligheidsonderneming zonder vergunning vormt daarvan de helft. In het antwoord worden ook de andere inbreuken gespecificeerd. Alle procedures zijn nog hangend.

26. PRIVÉ-DETECTIVES

Vraag nr. 384 van de Heer VAN BELLE, beantwoord door de Minister van Binnenlandse Zaken, *Vr. en Antw.*, Senaat, 78, 4071-4072.

Op 15 september 1993 bedroeg het aantal vergunningen tot uitoefening van het beroep van privé-detective 45, het aantal weigeringen van vergunning 97.

27. WAPENVERGUNNINGEN

Vraag nr. 223 van Mevrouw DILLEN, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Kamer, 47, 3819-3820.

Tot de oprichting van het Centraal wapenregister in 1989 bestond er geen centralisatie van de informatie over het aantal wapenvergunningen, afgeleverd door de gemeentepolities (verweerwapens) en door de provinciegouverneurs (oorlogswapens).

Sindsdien heeft de desbetreffende dienst ongeveer 270.000 wapens geregistreerd die in het verleden het voorwerp uitmaakten van een wapenvergunning, of van een regularisatie in het kader van de Wet van 30 januari 1991 (karabijnen '22' en half-automatische geweren). De gegevens zijn voorlopig, omdat nog niet alle meegedeelde gegevens verwerkt zijn. Over het aantal op gemeentelijk of provinciaal vlak geweigerde vergunningen bestaan geen precieze gegevens.

4. *B.S.*, 29 mei 1990. Deze wet maakt de organisatie en de exploitatie van een bewakingsdienst afhankelijk van een vergunning van de Minister van Binnenlandse Zaken, na advies van de Minister van Justitie.

Vraag nr. 329 van de Heer DEWINTER, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Kamer, 69, 6517-6518.

De minister differentieert de gegevens over de bij het Centraal wapenregister gekend zijnde afgeleverde vergunningen voor verweerwapens als volgt:

1988:	8.941
1989:	23.347
1990:	11.510
1991:	29.093
1992:	154.554

In het C.W.R. zijn ongeveer 220.000 personen geregistreerd, als titularis van een wapenvergunning, als erkend wapenhandelaar, enz. In het register zijn 337.000 verweerwapens, 2.300 oorlogswapens en 41.500 jacht- of sportwapens geregistreerd.⁵ Ook hier wijst de minister erop dat een aantal politiekorpsen nog niet alle informatie aan het Centraal wapenregister (C.W.R.) heeft overgemaakt, naast het feit dat verschillende duizenden gegevens nog niet geregistreerd konden worden. Die bemerkingen gelden ook voor de volgende informatie.

Strafinrichtingen, bestraffing

28. STRAFINRICHTINGEN: CAPACITEIT/BEZETTING/PERSONEEL

Vraag nr. 161 van de Heer DE CLIPPELE, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Kamer, 52, 4407-4408.

Volgende tabel geeft, voor drie strafinrichtingen en op twee meetmomenten, cijfers over de capaciteit en de reële bezetting. Tevens bevat de tabel informatie over de desbetreffende personeelsbestanden.

5. Het antwoord dateert van 26 juli 1993, dat op de vraag van Mevrouw DILLEN van 15 februari 1993.

Strafinrichtingen Brugge, Lantin en Leuven-Centraal: capaciteit, bezetting, personeel, kost

	<i>Brugge</i>		<i>Leuven-Centraal</i>		<i>Lantin</i>	
	30/12/91	30/06/92	30/12/91	30/06/92	30/12/91	30/06/92
1. Capaciteit	147+110 ¹	210+98	215	215	582+31	582+31
2. Reële bezetting	144	205+100	202	202	664+47	697+43
3. Aantal bewaarders	243	271	243+5c ²	245+11c	512+4c	518+1c
4. Totaal personeelsbestand	287+6c	316+6c	294+16c	299+22c	566+21c	572+16c
5. Kost 1 dag per gevangene (werkingskosten in F.)	niet berekenbaar ³		221,63		184,23	
6. Kost 1 dag per gevangene (alle financiële lasten in F.)	idem		—		—	
7. Totale kost per dag (5+6) in F.	idem		3.145,4		2.355,6	

1. Mannen + vrouwen

2. 'c' Contractuelen

3. Pas november 1991 in gebruik genomen

Vraag nr. 327 van de Heer DE CLIPPELE, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Kamer, 72, 6946-6948.

De minister licht toe waarom de huidige capaciteit van het penitentiair complex te Brugge maar 292 plaatsen voor mannen en 95 voor vrouwen bedraagt, en niet de 665 plaatsen waarvan elders werd gesproken. De opnemng van nieuwe afdelingen is met de indienstneming van bijkomende personeelsleden verbonden. Intussen is, net als alle andere gesloten inrichtingen, ook het penitentiair complex te Brugge overbevolkt (18 mei 1993: 341 mannen, 110 vrouwen). In Leuven zou de reële bezetting de jongste tijd tussen 220 en 225 gedetineerden schommelen.

29. STRAFRINRICHTINGEN: MAATSCHAPPELIJKE ASSISTENTEN

Vraag nr. 243 van de Heer KUIJPERS, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Senaat, 50, 2315-2317.

In januari 1993 waren er in de strafinrichtingen 3 inspecteurs, 98 vastbenoemde en 46 tijdelijk aangestelde maatschappelijke en probatieassistenten. In het antwoord worden de cijfers naar instelling gedifferentieerd. De gemiddelde dagelijkse bevolking in de gevangenis bedroeg in 1991 6.194 gedetineerden.

Over de periode 1990 tot en met 1992 vertrokken er 3 vastbenoemden en 31 tijdelijken. In het antwoord wordt de begin- en einddatum van de tewerkstelling van deze tijdelijken vermeld.

Vraag nr. 482 van de Heer KUIJPERS, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Senaat, 72, 3694-3695.

Bij Koninklijk Besluit van 3 augustus 1972 werd het kader van de probatieassistenten uitgebreid. Op 1 januari 1993 werden 12 bijkomende contractuele probatieassistenten aangeworven. Met het oog op de toepassing van de alternatieve straf-

fen wordt nog in 1993 de personeelsformatie van de Dienst maatschappelijk werk strafrechtstoepassing uitgebreid. Gespreid over vijf dienstjaren zullen 69 probatie-assistenten aangeworven worden, naast 27 opstellers ter verlichting van de administratieve taken.

De minister verwacht van met de Gemeenschappen af te sluiten samenwerkingsakkoorden een gunstige invloed niet alleen op de kwaliteit, maar ook op de kwantiteit van de hulpverlening door penitentiaire maatschappelijke assistenten aan gedetineerden en hun familie. Voorts kondigt hij de oprichting van nieuwe oriëntatie- en behandelingseenheden in de strafinrichtingen aan. Gespreid over vijf dienstjaren worden dat tien modules met twee maatschappelijke assistenten en negen modules met één maatschappelijk assistent.

30. STRAFINRICHTINGEN: GEDETINEERDEN NAAR NATIONALITEIT EN WETTELIJKE TOESTAND

Vraag nr. 353 van de Heer PRYIN, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Kamer, 72, 6949-6950.

Uit een gedetailleerde indeling van de gedetineerden naar geslacht en nationaliteit noteren we dat er op 26 mei 1993 7.862 gedetineerden waren, waarvan 7.450 mannen (94,6%) en 412 (5,4%) vrouwen. Ingedeeld op grond van dalende frequentie nemen Belgen de eerste plaats in (4.790 gedetineerden, zijnde 60,9%), gevolgd door Marokkanen (1.038 13,27%), Italianen (316 4,0%), Fransen (251 3,2%) en Turken (177 2,3%).

Voor dezelfde datum vermeldt de minister dat van de 7.345 in zijn gedifferentieerde informatie gestelde gedetineerden er 4.795 (65,3%) veroordeeld of geïnterneerd waren, en 2.550 (34,7%) verdacht, of daarmee gelijkgesteld niet-definitief veroordeeld of geïnterneerd.⁶

31. KORTE VRIJHEIDSSTRAF: AANTAL OPSLUITINGEN

Vraag nr. 273 van de Heer DE MAN, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Kamer, 73, 7010-7011.

Straffen van vier maanden of minder worden niet uitgevoerd wanneer een aantal voorwaarden *ratione personae* en *ratione materiae* vervuld zijn. Van het stelsel van de niet-uitvoering van de korte vrijheidsstraf worden (ingevolge een Ministeriële Omzendbrief van 9 april 1984) uitgesloten: personen die de laatste vijf jaar een hoofdgevangenisstraf van minstens twee maanden zonder uitstel kregen en die al geheel of ten dele werd uitgevoerd; personen die door samenlopende misdrijven een hoofdgevangenisstraf van meer dan vier maanden opliepen, en vreemdelingen zonder verblijfplaats in België. Voorts kunnen veroordelingen voor volgende misdrijven tot daadwerkelijke uitvoering van de korte vrijheidsstraf leiden: vervalsing en bedrog, familieverlating, overtredingen van de Besluitwet van 14 november 1939 betreffende de beteugeling van dronkenschap, onopzettelijke doding door een verkeersongeval, overtreding van het K.B. van 16 maart 1968 tot coördinatie

6. Deze percentages zijn berekend op het totaal van de 7.345 in dit antwoorddeel vermelde personen.

van de Wetten betreffende de Politie over het Wegverkeer, overtreding van artikel 18, alinea 1 van de Wet betreffende de Verplichte Aansprakelijkheidsverzekering inzake Motorvoertuigen. De minister vermeldt nog een paar andere redenen voor daadwerkelijke tenuitvoerlegging. Hij onderstreept ook dat, door de overbevolking in de strafinrichtingen, herhaaldelijk collectieve voorlopige invrijheidstellingen moesten ingelast worden. Over het aantal niet uitgevoerde veroordelingen tot een korte vrijheidsstraf zijn geen cijfers beschikbaar. Wel is het aantal daadwerkelijke opsluitingen ter uitvoering van een korte vrijheidsstraf gekend.

Aantal opsluitingen ter uitvoering van een korte gevangenisstraf

	1987	1988	1989	1990	1991
Gevangenisstraffen tot maximum 3 maanden	1.285	1.121	686	857	466
Gevangenisstraffen van meer dan 3 tot 6 maanden	466	543	319	501	296

32. VERVANGENDE GEVANGENISSTRAF

Vraag nr. 123 van de Heer KUIJPERS, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Senaat, 44, 1946.

Het gemiddelde (daggemiddelde) aantal gedetineerden uit hoofde van een vervangende gevangenisstraf schommelt in de periode van 1987 tot en met 1991 van 84 tot 160. Dit is 1,2 tot 2,3% van het totale aantal gedetineerden. Er is geen duidelijke trend in de cijfers. De minister wijst erop dat sinds 1987 wegens de overbevolking van de strafinrichtingen aan de Procureurs-Generaal gevraagd werd de veroordelingen tot vervangende gevangenisstraffen niet uit te voeren. Daarnaast werden toch in de strafinrichtingen verblijvende personen voorlopig in vrijheid gesteld met het oog op genade, of voorlopig in vrijheid gesteld na betaling van een derde van de boete en het ondertekenen van een afbetalingsplan voor het schuld-saldo.

Vraag nr. 218 van de Heer ANSOMS, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Kamer, 87, 8350-8351.

Hier geeft de minister concrete cijfers over het aantal opsluitingen ter uitvoering van vervangende gevangenisstraffen.

1986:	3.575
1987:	2.033
1988:	1.244
1989:	3.010
1990:	2.249
1991:	2.975

33. STRAFINRICHTINGEN: ONTSNAPPINGEN, PENITENTIAIR VERLOF, NIET-TERUGKEER

Vraag nr. 112 van de Heer VERREYCKEN, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Senaat, 40, 1675-1676.

In de volgende tabel vindt men, over het jaar 1991 en per provincie, het aantal toegestane systematische penitentiaire verloven, het aantal verlofgangers die niet terugkeerden na een penitentiair verlof en het aantal ontvluchte gedetineerden.

Strafinrichtingen: ontvluchtingen, verloven

Provincie	Ontvluchte gedetineerden	Toegestane verloven	1991	
			f	%
Antwerpen	6	703	33	4,7
Brabant	6	433	10	2,3
Henegouwen	3	343	15	4,4
Limburg	1	86	6	7,0
Luik	14	977	62	6,3
Luxemburg	90*	411	61	14,8
Namen	3	190	8	4,2
Oost-Vlaanderen	2	194	12	6,2
West-Vlaanderen	3	188	3	1,6
		3.525	210	6,0

* Het grote aantal ontvluchtingen wordt in verband gebracht met het detentiecentrum Sint-Hubert: een open strafinstelling met 350 gedetineerden.

Vraag nr. 390 van de Heer KUIJPERS, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Senaat, 80, 4176.

Uit de statistieken inzake voorwaardelijke invrijheidstelling van gedetineerden vanuit de centrale gevangenis te Leuven van 1988 tot 1992 blijkt dat in die strafinstellingen in het totaal 767 verloven toegekend werden, waarvan in 20 gevallen (2,6%) de gedetineerde niet terugkeerde.⁷

Vraag nr. 69 van de Heer DUQUESNE, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Kamer, 49, 4078-4080.

Er waren van 1982 tot en met 1992 165 ontvluchtingen uit gesloten instellingen. Er is op grond van de per jaar verstrekte cijfers geen duidelijke trend merkbaar. In 1988 was er het minimum van 7 ontvluchtingen, in 1992 het maximum van 24.

7. De Franse tekst luidt: 'il a été accordé des congés à 767 détenus au total, dont 20 seulement (...) n'ont pas réintégré les établissements pénitentiaires'. In het Nederlands staat er: 'werden 767 verloven toegekend waarvan slechts 20 gedetineerden niet terugkeerden'.

34. VRIJHEIDSSTRAFFEN: COLLECTIEVE GRATIE, INDIVIDUELE GENADEVERLENINGEN, VOORLOPIGE INVRIJHEIDSTELLING OM GEZONDHEIDSREDELEN

Vraag nr. 178 van de Heer VAN WALLEGHEM, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Senaat, 55, 2652-2653.

Tijdens de afgelopen tien jaren – het antwoord dateert van 4 mei 1993 – waren er eerst twee collectieve genademaatregelen voor 2 maanden, vervolgens één voor 3 maanden, en nadien drie voor telkens 6 maanden. Over het aantal personen dat hiervan genoot zijn geen statistieken bekend. Wel vindt men in de volgende tabel het aantal afgehandelde individuele genadedossiers.

Genade

Jaar	Genadebeslissingen		Totaal f
	Genadeverleningen f	%	
1982	1.863	34,0	4.050
1983	1.954	38,0	4.141
1984	1.594	44,0	3.619
1985	1.390	34,2	4.066
1986	2.653	58,5	4.535
1987	3.660	59,1	6.190
1988	2.194	50,4	4.349
1989	2.882	53,2	5.422
1990	2.286	52,6	4.350
1991	2.628	58,6	4.481
Totaal	23.104	51,1	45.203

De minister vermeldt ook het aantal voorlopige invrijheidstellingen wegens gezondheidsredenen. Voor de periode 1982 – juni 1992 varieerde dat van 6 in 1991 tot 20 in 1990.

Vraag nr. 488 van de Heer KUIPERS, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Senaat, 77, 3987.

Bij Koninklijk Besluit van 24 juni 1993 werd kwijtschelding verleend van de als hoofdstraf opgelegde politiegevangenisstraffen, van de tuchtstraffen die werden uitgesproken bij toepassing van het Militair Strafwetboek, en van zes maanden op de tijdelijke criminele straffen of correctionele hoofdgevangenisstraffen of militaire gevangenisstraffen uitgesproken door de Belgische rechtbanken.

35. STRAFINRICHTINGEN: EG-BURGERS

Vraag nr. 239 van de Heer KUIPERS, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Senaat, 50, 2314-2315.

Op jaarbasis berekend kenden onze gevangenen een daggemiddelde van 1.695 EG-burgers, namelijk 590 Fransen, 425 Italianen, 195 Nederlanders, 140 Span-

jaarden, 109 Duitsers, 82 Britten, 71 Grieken, 63 Portugezen, 14 Luxemburgers, 3 Ieren en 3 Denen.

De minister vermeldt enkele redenen waarom hij de wenselijkheid/haalbaarheid van een ruimer gebruik van de mogelijkheid om de uitgesproken straf in het betrokken thuisland te laten uitzitten niet zo hoog inschat.

36. GEVANGENISSEN: BUITENLANDERS

Vraag nr. 350 van de Heer KUIJPERS, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Senaat, 72, 3702.

Het totale aantal gedetineerden bedroeg in 1991 18.221, waarvan 8.052 (44,2%) vreemdelingen. In 1990 beliep dat aandeel 38,5%. In 1991 werden 4.334, in 1992 5.605 personen opgesloten omdat ze niet over de nodige verblijfsdocumenten beschikten. Over beide jaren gebeurde dat in 70% van de gevallen op grond van artikel 7^s van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en in 30% op basis van artikel 27.⁹ Op 13 november 1992 hechtte de Ministerraad haar goedkeuring aan de oprichting van opvangcentra voor illegale vreemdelingen, met een totale capaciteit van 550 bedden. Verdere uitbreiding wordt bekeken.

37. BELGEN IN BUITENLANDSE GEVANGENISSEN

Vraag nr. 185 van de Heer KUIJPERS, beantwoord door de Minister van Buitenlandse Zaken, *Vr. en Antw.*, Senaat, 64, 3222-3223.

Het aantal Belgen in buitenlandse gevangenis kan op een zeshonderdtal geraamd worden: ongeveer tweehonderdvijftig van hen zit gevangen voor drugzaken.

38. INTERNERING

Vraag nr. 124 van de Heer KUIJPERS, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Senaat, 42, 1808-1809.

Uit een naar strafinrichting gedifferentieerd overzicht blijkt dat op 18 oktober 1992 503 geïnterneerden verbleven in inrichtingen, vallend onder de bevoegdheid van het Ministerie van Justitie. 310 (61,6%) daarvan bevonden zich in inrichtingen, gelegen in Vlaanderen, 26 (5,2%) in Brussel en 167 (33,2%) in Wallonië. Er waren 7 vrouwen (1,4%). Bovendien verbleven er 223 mannen en 27 vrouwen in Waalse instellingen, vallend onder de bevoegdheid van de Franse Gemeenschap.

8. *B.S.*, 31 december 1980. Artikel 7. Kan het bevel krijgen het grondgebied te verlaten: de vreemdeling die in het Rijk verblijft zonder de vereiste documenten, of die door zijn gedrag de openbare orde of 's lands veiligheid heeft geschaad, of die wordt aangetroffen in staat van landloperij of bedelarij (...), of die een beroepsbedrijvigheid (...) uitoefent zonder de vereiste machtiging (...).

9. Inscheping of begeleiding met dwang naar de grens van keuze (...) van diegene die het bevel kreeg om het Rijk te verlaten, teruggewezen werd of het land uitgezet maar er niet binnen de gestelde termijn gevolg aan gaf, met zondig opsluiting voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel.

Andere

39. TOEKENNING BELGISCHE NATIONALITEIT

Vraag nr. 41 van de Heer DE CLIPPELE, beantwoord door de Minister van Justitie, *Vr. en Antw.*, Kamer, 41, 3088-3092.

Tussen 1 januari 1992 en 17 oktober 1992 werd de Belgische nationaliteit van rechtswege toegekend aan 29.919 vreemdelingen bij toepassing van het nieuw artikel 11¹⁰ van het Wetboek van de Belgische nationaliteit. In dezelfde periode zijn 1.517 kinderen van de tweede generatie, van minder dan 12 jaar, Belg geworden door verklaring van toekenning, afgelegd door hun ouders of adoptanten (art. 11*bis*)¹¹ en hebben 3.663 vreemdelingen van de tweede generatie van 18 tot 30 jaar de Belgische nationaliteit verkregen op grond van artikel 12*bis*.¹² Totaal: 35.099 personen. In dezelfde periode deden 95 personen afstand van de Belgische nationaliteit. De informatie wordt in het antwoord gedifferentieerd naar leeftijd, geslacht, nationaliteit van oorsprong en gedeeltelijk ook naar arrondissement.

Uit de indeling naar nationaliteit van oorsprong vermelden we cijfers voor die nationaliteiten die door minstens 200 personen vertegenwoordigd zijn:

<i>Nationaliteit van oorsprong</i>	<i>Aantal</i>	<i>%</i>
Algerije	367	1,3
Frankrijk	1.297	4,6
Griekenland	715	2,5
Groot-Brittannië	205	0,7
Italië	19.469	68,4
Marokko	1.161	4,1
Nederland	752	2,6
Spanje	1.424	5,0
Turkije	1.322	4,6
Totaal van deze landen	26.712	93,8
Algemeen totaal (voor zover in de tabel geteld)	28.472	100,0

40. INTEGRATIE VAN KANSARMEN: FINANCIERING

Vraag nr. 17 van de Heer GHESQUIERE, beantwoord door de Vlaamse Minister van Tewerkstelling en sociale aangelegenheden, *Vr. en Antw.*, Vlaamse Raad, 7, 327.

In 1992 werden in uitvoering van het Decreet tot instelling van een Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen volgende bedragen toegekend:

10. Wet van 28 juni 1984 gewijzigd door de Wet van 13 juni 1991 (*B.S.*, 3 september 1991). Het kind dat in België geboren is uit een ouder die zelf in België geboren is en er zijn hoofdverblijf had gedurende vijf van de tien jaren die de geboorte van het kind voorafgingen, is Belg (...).

11. Het kind moet in België geboren zijn en er sindsdien zijn hoofdverblijf hebben, en de ouders of adoptanten moeten gedurende de tien jaren voorafgaand aan de verklaring ons land als hoofdverblijf hebben.

12. In België geboren vreemdelingen die er sinds dan hun hoofdverblijf hebben kunnen indien zij achttien jaar of ouder, maar minder dan dertig jaar oud zijn, de staat van Belg verkrijgen op grond van een daartoe strekkende verklaring.

Toegekende sommen (Fonds voor de Integratie van Kansarmen)

<i>Provincie</i>	<i>Stad</i>	<i>Bedrag</i>	<i>%</i>
Antwerpen	Antwerpen	424.691.624	39,0
	Lier	16.505.768	1,5
	Mechelen	62.749.803	5,8
	Willebroek	14.583.219	1,3
Brabant	Vl. gewest Brussel	40.000.000	3,7
	Leuven	57.468.085	5,3
	Vilvoorde	17.833.006	1,6
Limburg	Beringen	40.400.643	3,7
	Genk	71.020.198	6,5
	Hasselt	36.847.405	3,4
Oost-Vlaanderen	Gent	210.989.911	19,4
	Hamme	14.693.068	1,4
	Lokeren	24.333.648	2,2
	Sint-Niklaas	40.975.464	3,8
	Temse	15.097.821	1,4
Totaal		1.088.189.663	100,0